

Rokonok És Alkalmazottak A Nagykőrösi Ház Előtt

Ez a nagykőrösi ház. A kép közepén az anyai nagynéném, Lili néni van, a kezében én. 1929 körül készülhetett ez a kép; én 1928-ban születtem, egy-másfél éves lehettem itt. A Lilitől balra valamelyik rokonunk, valószínűleg Alexander Illus lehet, nem tudom biztosan. A férfiak a Rosenfeld testvérek nagykereskedés alkalmazottai voltak. Talán az egyik Balla bácsi, de nem vagyok benne biztos. Adminisztrátorféle volt. Ez a közeli ablak volt a gyerekszoba, ez a szalon, a sok ablakos. A nagykőrösi ház egy csoda volt az én gyerekkoromban. Elég nagy ház volt, két részre volt osztva, az elős szintet laktuk mi, a hátsó szintet pedig a nagymama és Pali nagybátyám. Ott, a mi részünkben volt egy hálósoba, egy gyerekszoba, egy szalonféle, és volt egy nagy ebédlő, amit sose használtunk, mert nagyon sötét volt. Alul voltak a mellékhelyiségek, nagy spejz, egy nagy konyha, meg volt ott valamilyen cselédszobaféle is. A háttérben látszik egy lépcső, az vezetett föl a fürdőszobához. Az akkori viszonyokhoz képest modern bútoraink voltak, az ablakok nagyon szépek voltak, a házat beborította a vadszőlő vagy nemes szőlő, nem tudom. Arra emlékszem, hogy az ablakon ki lehetett nyúlni, és azt a szőlőt meg lehetett enni. Volt egy kis virágoskert, benne egy pici kis medencével, ami halaknak volt. Hatalmas nagy fák, azon gerlicék voltak, és nagy akácfa-k voltak, és azok alatt reggelizgettünk. Körben meg az udvar aszfaltozva volt, körbe lehetett a házat biciklizni. Az is egy kedvelt szórakozásom volt. És volt egy raktárépület-féle, ahol a gyümölcsös-somagoló asszonyok dolgoztak, meg egy nagy pince, ahol a hordók álltak. Ott elég mozgalmas volt az élet. A ház Nagykőrös közepén volt, nagyon jó helyen, nagyon nagy terület volt. Egészen 1941-ig voltunk mi ott, amikor teljesen tönkrement a részvénytársaság, amit édesapám bonyolított, egy konkurenciaharc révén. Akkor költöztünk föl végleg Budapestre. A zsidók a városban elszórtan éltek. Nem volt túl sok kapcsolat közöttük, és nem emlékszem rá, hogy nagyon vallásosak lettek volna. A zsidó iskola ott volt a templom mellett. Nem emlékszem más intézményre. Én a tanító bácsira emlékszem, a rabbira nem. És inkább a világi értelmiségi zsidókkal volt kapcsolatunk, mert hiszen az egyik nagybátyám, a Rosenfeld Imre, az orvos volt. Ő a parasztok orvosa volt. Olyan ember volt, aki motorbiciklin járta a tanyákat, és ha a parasztoknak

nem volt pénzük, akkor ő vette meg a gyógyszert. Ott volt a Rosenfeld Gyula nagybátyám, az ügyvéd volt. És emlékszem, még volt az üveges, üvegkereskedő vagy porcelánboltos, úgy hívták őket, hogy Hofferék. Volt ott egy fűszeres, a Fenyves bácsi, annak a lánya is a barátnőm volt, a Fenyves Zsuzsa. És volt a Lázár, az pedig tollkereskedő volt. A nyarak melegek, boldogak voltak. Úgy teltek, hogy reggeltől estig a strandon voltunk, vagy a sziklakertben. Volt egy nagyon szép erdőszerű kert, ahova kijártunk, ahol a nagyobbak meg az ügyesebbek teniszeztek. Mi meg csak lestük őket. Aztán délutánonként összejöttünk a Lázáréknak valamilyen raktárában. Ott barkohbáztunk. Jártunk moziba. Hol Kecskemétre bicikliztünk, hol Ceglédre. Boldog élet volt.